

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Tatiana Lozovscaia în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în cauza penală privind-o pe

Codreanu Natalia Xxx, născută la xx.xx.xxxx,
originară din r-nul Xxx, sat. Xxx, domiciliată în Xxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.05.2014 - 20.03.2015;

Instanța de apel: 18.05.2015 - 30.11.2015;

14.07.2016 - 13.06.2017;

Instanța de recurs: 03.02.2016 - 24.05.2016;

08.08.2017 - 20.09.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 martie 2015, Natalia Codreanu a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activității comerciale pe termen de 3 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Natalia Codreanu, la 24 iulie 2013, aflându-se în mun. Chișinău, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, activând în calitate de administrator la SRL „Bicoli-Agro” a încheiat din numele acestei societăți cu SRL „Vero-Nadina” în persoana lui Mariana Grigoraș, un contract de vânzare-cumpărare conform căruia SRL „Vero-Nadina” se obliga să vândă produse petroliere, iar SRL „Bicoli-Agro” se obliga să le procure. În vederea realizării intenției sale criminale, Natalia Codreanu, cunoscând cu certitudine că nu-și va executa obligațiile contractuale, întrucât SRL „Bicoli-Agro” nu avea o activitate aducătoare de profit și că urmărea doar însușirea bunurilor SRL „Vero-Nadina”, a indus-o în eroare pe Mariana Grigoraș și i-a promis că va achita produsele petroliere în termen de 20 de zile prin livrarea cerealelor. Continuând acțiunile criminale, tot la 24 iulie 2013, Natalia Codreanu a primit de la reprezentanții SRL

„Vero-Nadina” din depozitul amplasat pe adresa str. Mesager 6, mun. Chișinău, cantitatea de 45000 litri de motorină, la prețul de 14,4 lei pentru un litru, în total suma de 648 000 lei.

Cu bunurile dobândite ilicit, Natalia Codreanu a părăsit locul săvârșirii infracțiunii.

Ulterior, la 25 iulie 2013 și 12 august 2013, în vederea creării unei aparențe de executare a contractului și posibilității evitării răspunderii penale a Nataliei Codreanu, SRL „Bicoli-Agro” a transferat pe contul SRL „Vero-Nadina” suma de 185 000 de lei.

Drept urmare, Natalia Codreanu a însușit de la SRL „Vero-Nadina” suma de 463 000 lei, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost contestată cu apel de avocații Georgeta Lupea și Ivan Roșca, în numele inculpatei Natalia Codreanu, care au solicitat:

- avocatul Georgeta Lupea, casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii. În motivare a invocat că, relațiile dintre inculpat și parte vătămată sunt de ordin civil și rezultă din clauzele contractului încheiat la 24 iulie 2013;

- avocatul Ivan Roșca, casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii. În argumentarea cerințelor a invocat că, concluziile instanței privind vinovăția lui Codreanu Natalia nu au suport juridic. Materialele cauzei coroborate cu probele suplimentare demonstrează în exclusivitate caracterul civil dintre doi agenți economici. La momentul încheierii contractului, Natalia Codreanu în calitate de administrator dispunea de un proiect în domeniul agriculturii, realizarea căruia necesita produse petroliere pentru creșterea producției agricole. Aceste circumstanțe combat concluzia primei instanței precum că la momentul încheierii contractului situația financiară a cumpărătorului era neprielnică, respectiv nu a existat intenția de a sustrage produsele petroliere și de a nu-și onora obligațiile contractuale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2015, a fost repus în termen apelul declarat de avocatul Ivan Roșca și au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate în numele inculpatei, cu menținerea sentinței.

4.1. La adoptarea soluției, instanța de apel a reținut că, faptele incriminate Nataliei Codreanu și-au găsit confirmare prin prisma probelor prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată în prima instanță și verificate în instanța de apel, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate, Gheorghe Grigoraș; demersul administratorului SRL „Vero-Nadina” depus la IP Buiucani, din 04 martie 2014, privind tragerea la răspundere penală a Nataliei Codreanu (f.d.8, vol.I); contractul de vânzare-cumpărare nr. 1/B din 24 iulie 2013, încheiat între SRL „Vero-Nadina” și inculpata Natalia Codreanu, prin care SRL „Vero-Nadina” s-a obligat să vândă produse petroliere, iar Natalia Codreanu s-a obligat să achite costul produselor petroliere (f.d.9, vol.I); copia facturii fiscale nr. FB4238079 din 24 iulie 2013, prin care SRL „Vero-

Nadina” a transmis, iar SRL „Bicoli-Agro”, în persoana directorului Natalia Codreanu a primit motorina în cantitate de 45 000 litri, în valoare totală de 648 000 lei (f.d.10, vol.I); conținutul ordonanței de clasare a cauzei penale nr. 2013928269 din 29 ianuarie 2014, prin care a fost clasată cauza penală nr.2013928269 pornită la plângerea inculpatei Natalia Codreanu pe faptul sustragerii bunurilor în valoare de 1 080 000 lei, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii (f.d.24-30, vol.II); ordinul de plată nr. 1 din 12 august 2013, prin care SRL „Bicoli-Agro” a transferat în contul SRL „Vero-Nadina” suma de 80 000 lei (f.d.43, vol.I); ordinul de plată nr. 02 din 25 iulie 2013, prin care SRL „Bicoli-Agro” a transferat în contul SRL „Vero-Nadina” suma de 85 000 lei (f.d.44, vol.I); conținutul procesului-verbal de ridicare a extrasului rulajului din contul SRL „Bicoli-Agro” de la BC „Unibank” SA, din 18 aprilie 2014 și extrasul de cont (f.d.63-68, vol.I); conținutul procesului-verbal de ridicare a extrasului rulajului din contul SRL „Bicoli-Agro” de la BC „Moldova-Agroindbank” SA, din 23 aprilie 2014 și extrasul de cont (f.d.73-77, vol.I); conținutul procesului-verbal de ridicare, din 23 aprilie 2014, potrivit căruia a fost ridicată factura fiscală nr. FB4238079, care confirmă faptul că inculpatul Natalia Codreanu a primit 45 000 litri de motorină (f.d.80, vol.I) și factura fiscală nr. FB4238079 (f.d.82, vol.I).

Probele menționate, în opinia instanței de apel, sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că Natalia Codreanu a săvârșit infracțiunea de escrocherie, adică dobândirea ilegală a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari. Instanța de apel, cu referire la argumentul avocatului privind lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii, a menționat că, prima instanță a reținut o stare de fapt bazată pe probe concludente și just interpretate și că în raport cu aceasta, în mod judicios s-a stabilit vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deferită justiției.

Instanța de apel a constatat că, elementul material al laturii obiective a faptei incriminate Nataliei Codreanu s-a realizat prin crearea de către inculpat a unei false reprezentări a realității referitoare la faptul că se va achita pentru produsele petroliere în termen de 20 de zile prin livrarea cerealelor, fără a întreprinde careva acțiuni concrete, a realizat transmiterea voită a motorinei de către partea vătămată și a însușit-o, folosind-o în scopuri personale. Respectiv, înșelarea părții vătămate având un rol determinant la transmiterea benevolă a produselor petroliere în valoare totală de 648 000, fără această eroare partea vătămată nu ar fi transmis produsele petroliere.

Instanța de apel a reținut că, contrar afirmației apelanților, în acțiunile inculpatului Natalia Codreanu se conține latura obiectivă a escrocheriei, exprimată prin înșelăciune, deoarece prin probele administrate a constatat că, Natalia Codreanu a obținut cu recredință, pentru sine, produsele petroliere în valoare totală de 648 000 lei în posesie, transmise voit de partea vătămată prin dezinformarea acesteia privind imposibilitatea la acel moment a achitării prețului bunurilor transmise. Totodată, instanța de apel a

constatat că, fapta inculpatului Natalia Codreanu conține latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie care constă în intenție directă, inculpatul își dă seama că desfășoară o activitate de inducere în eroare și că prin aceasta produce o pagubă, urmare a cărei împlinire o urmărește în vederea realizării unui folos material injust (intenție calificată prin scop).

La caz, contrar susținerii avocatului, încă în momentul intrării în stăpânire asupra bunurilor mobile - motorina, inculpatul, urmărind scopul de cupiditate, asumându-și un angajament declarativ de a achita costul motorinei, nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Mai mult, potrivit rulajelor din conturile bancare ale SRL „Bicoli-Agro” se demonstrează situația financiară neprielnică și lipsa de venituri prin care s-ar restitui datoria. Însăși inculpatul nu a negat că, întreprinderea pe care o administrează, SRL „Bicoli-Agro” și inclusiv alte întreprinderi pe care le administrează, nu activează, deoarece conturile sunt blocate. Instanța de apel a reținut ca întemeiate concluziile primei instanțe precum că, inculpata, deși recunoaște existența datoriei față de SRL „Vero-Nadina” pentru produsele petroliere, declarând că nici nu a contestat hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 06 mai 2014, până la moment nu a întreprins nimic pentru a întoarce datoria, fapt confirmat de către reprezentantul părții vătămate, Gheorghe Grigoraș care a indicat că până în prezent inculpatul nu s-a achitat pentru motorină.

Respingând apelurile, instanța a specificat că, nu poate fi reținut motivul invocat de avocații apelanți în sensul achitării inculpatului precum că litigiul din cauza dată poartă un caracter civil și urmează a fi soluționat în conformitate cu legislația civilă, invocând drept temei existența hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 06 mai 2014 privind încasarea de la SRL „Bicoli-Agro” în beneficiul SRL „Vero-Nadina” a datoriei în sumă de 483 000 lei, a penalității de 100 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 17 490 lei, or, recunoașterea de către inculpat a datoriei față de partea vătămată și necontestarea hotărârii judecătorești de încasare a acestei datorii, nu exclude prezența elementelor constitutive ale faptei prejudiciabile prevăzute de legea penală în acțiunile inculpatului.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul avocatului Ivan Roșca, prin care se invocă ca temei de achitare faptul că, neonorarea de către inculpat a obligațiilor pecuniare față de partea vătămată s-a datorat furtului roadei, deoarece, cauza penală, în care Natalia Codreanu a avut calitate de parte vătămată a fost clasată de Procuratura Generală din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, mai mult, inculpata nu a contestat această ordonanță, iar ordonanța este în vigoare.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut că, prima instanță, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal.

Instanța de apel, a repus în termen apelul declarat de avocatul Ivan Roșca, deoarece acesta nu a participat la examinarea cauzei în prima instanță.

5. Avocatul Victor Onoico în numele inculpatei, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, instanța de apel la baza deciziei unilateral a pus declarațiile părții vătămate, declarații care urmează a fi apreciate critic, deoarece nu coroborează cu celelalte probe.

Instanța de apel contrar prevederilor alin. (1), (4) art. 414 Cod de procedură penală, a ignorat argumentele invocate în apel și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor, fapt ce a influențat esențial soluția acesteia.

Mai mult, instanța a evitat cercetarea încălcărilor admise în privința inculpatei la urmărirea penală și în prima instanță, însă s-a limitat la fraze generale, acceptând integral poziția acuzării și ignorând circumstanțele de fapt.

Instanța de apel nu a combătut cu careva probe argumentele invocate de către apelant, fapt ce se egalează cu nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în apel. Deși apelantul a invocat faptul că, contractul încheiat între partea vătămată și inculpată este un contract de lungă durată și anume de 3 ani, instanța de apel nu face referire la acest temei.

Mai mult, instanța de apel invocă faptul că, produsele petroliere au fost folosite în alte scopuri decât cele stabilite în contract, deși o astfel de specificare nu este stabilită în contract. Totodată, necontestarea de către inculpată a hotărârii în cauza civilă prin care a fost încasată restanța de achitare în baza contractului de livrare a combustibilului nu poate servi drept probă în cauza penală după cum invocă instanța de apel.

Concomitent, instanța de apel a încălcat flagrant prevederile art. 321 alin. (5) Cod de procedură penală, judecând cauza în lipsa inculpatei, în astfel de circumstanțe instanța urma să reia cercetarea judecătorească cu dispunerea efectuării măsurilor indicate în articolul nominalizat.

Reieșind din sentința contestată, instanța de apel deja luase o poziție de învinuire invocând faptul că inculpata se eschivează de la judecată neștiind cu certitudine care sunt cauzele neprezentării acestuia. În atare situație, instanța de apel urma să procedeze în conformitate cu prevederile art. 415 alin. (3) Cod de procedură penală, cu restituirea din oficiu a cauzei la o nouă rejudecare.

A mai menționat recurentul că, partea acuzării nu a prezentat instanței probe pertinente, admisibile și concludente, care în volum deplin ar dovedi vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate de organul de urmărire penală, or, forța probatorie a acestora a fost pusă la îndoială de partea apărării iar instanțele de judecată nu au indicat nici un argument sau o circumstanță care ar determina nerecunoașterea probelor prezentate ca lipsite de o putere juridică conferită de legislația procesuală penală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 mai 2016, s-a admis recursul ordinar declarat cu casarea totală a deciziei instanței de apel și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. Colegiul a reținut că, deși recurentul nu a invocat în recursul său temeiul prevăzut de pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, *cauza a fost judecată în instanța de apel fără citarea legală a inculpatului*, acesta a indicat că, instanța de apel a încălcat flagrant prevederile art. 321 alin. (5) Cod de procedură penală, judecând cauza în lipsa inculpatei, motiv care rezultă din norma menționată.

Instanța de recurs a reținut că, în decizia sa instanța de apel a făcut referire la prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1), 412 alin. (5) Cod de procedură penală, fără o motivare întemeiată. Conform art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei. Potrivit materialelor cauzei, se constată că Natalia Codreanu nu a fost legal citată pentru ședințele de judecată în instanța de apel, și în acest sens se reține că, în adresa acesteia a fost expediată citație la 28 mai 2015 (f.d.193, vol.I), însă nu este o confirmare a faptului recepționării sau nerecepționării citației de către ultima.

La 21 septembrie 2015, instanța de apel a dispus amânarea examinării cauzei din motivul neprezentării inculpatei în ședința de judecată, care nu a fost legal citată, la materialele cauzei lipsind avizul de recepție (f.d.230, vol.I). La 23 septembrie 2015, instanța de apel a dispus din nou citarea inculpatei Natalia Codreanu (f.d.193, 231, vol.I), însă la materialele cauzei, la fel nu este anexat avizul de recepție nefiind cunoscut faptul dacă aceasta a recepționat sau nu citația.

Astfel, Colegiul a reținut că, Natalia Codreanu nu a fost legal citată pentru ședințele de judecată în instanța de apel, iar instanța de apel neîntemeiat a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia, contrar prevederilor stipulate în art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală.

Referirea instanței de apel la informația cu privire la faptul că, în privința inculpatei există intentat duplicatul dosarului de căutare, nu a fost reținută, deoarece, în partea descriptivă a deciziei urma să fie indicat expres prin care act procedural s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatei (la caz conform sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 martie 2015), informația precum că în baza acestui act procedural a fost intentat dosar de căutare și în mod obligatoriu urma să fie prezentată informația referitor la faptul dacă au fost întreprinse măsuri speciale de investigație (cel puțin rapoartele colaboratorilor Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, dacă inculpatul domiciliază sau nu pe adresa de domiciliu).

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că și-a găsit confirmare temeiul prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, temei pentru care decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei pentru rejudecarea apelului. La rejudecarea cauzei instanța de apel va ține seama de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele

acesteia, să efectueze citarea legală a inculpatului potrivit statuărilor art. art. 412, 235-243 Cod de procedură penală, să se expună în temeiul art. 414 Cod de procedură penală, asupra tuturor motivelor invocate în apel și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, s-a dispus respingerea apelurilor declarate, ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

7.1. Instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, că instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, Codreanu Natalia a săvârșit infracțiunea incriminată prevăzută de art. 190 alin. 5 Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

Instanța de apel a menționat că vina inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită în afara dubiilor rezonabile prin probele cercetate în cadrul ședinței, și anume:

- declarațiile reprezentantului părții vătămate Grigoraș Gheorghe;
- demersul administratorului SRL „Vero Nadina” depus la IP Buiucani din 04 martie 2014 privind tragerea la răspundere penală a inculpatei (f.d.8, vol.1);
- contractul de vânzare-cumpărare nr. I/B din 24 iulie 2013 încheiat între SRL „Vero Nadina” și Codreanu Natalia prin care SRL „Vero Nadina” s-a obligat să vândă produse petroliere, iar inculpata s-a obligat să achite costul produselor petroliere (f.d. 9, vol.1);
- copia facturii fiscale nr. FB4238079 din 24 iulie 2013, prin care SRL „Vero Nadina” a transmis, iar SRL „Bicoli-Agro”, în persoana directorului Codreanu Natalia a primit motorina în cantitate de 45 000 litri, în valoare totală de 648 000 lei (f.d. 10, vol. 1);
- conținutul ordonanței de clasare a cauzei penale nr. 2013928269 din 29 ianuarie 2014, prin care a fost clasată cauza penală nr. 2013928269 pornită la plângerea inculpatei pe faptul sustragerii bunurilor în valoare de 1 080 000 lei, pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii (f.d.24-30, vol.1);
- ordinul de plată nr. 1 din 12 august 2013, prin care SRL „Bicoli-Agro” a plătit în contul SRL „Vero Nadina” suma de 80 000 lei (f.d.43, vol.1);
- ordinul de plată nr. 02 din 25 iulie 2013, prin care SRL „Bicoli-Agro” a plătit în contul SRL „Vero Nadina” suma de 85 000 lei (f.d.44, vol.1);
- conținutul procesului-verbal de ridicare a extrasului rulajului din contul SRL „Bicoli-Agro” de la BC „Unibank” SA și extrasul de cont (f.d.63-68, vol. 1);
- conținutul procesului-verbal de ridicare a extrasului rulajului din contul SRL „Bicoli-Agro” de la BC „Moldova-Agroindbank” SA și extrasul de cont (f.d.73-77, vol.1);

- conținutul procesului-verbal de ridicare a facturii fiscale nr. FB4238079 care confirmă faptul că inculpata a primit 45 000 litri de motorină și factura fiscală (f.d.80-82, vol.1).

Analizând probele administrate și cercetate, instanța de apel a considerat că vina Nataliei Codreanu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, este dovedită integral.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatei și le-a calificat drept o metodă de apărare aleasă de către aceasta în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă iar această versiune nu coroborează cu celelalte probe. Mai mult, Colegiul a reținut că, declarațiile inculpatei sunt combătute de întregul suport probator prezentat, atât în instanța de fond cât și în cea de apel.

Colegiul a susținut poziția instanței de fond care just a reținut că, în acțiunile inculpatei se conține latura obiectivă a escrocheriei, exprimată prin înșelăciune, deoarece prin probele administrate s-a constatat că, făptuitoarea a obținut cu rea-credință de la reprezentanții SRL „Vero-Nadina” din depozit cantitatea de 45 000 litri motorină transmisă voit de către aceștia, prin dezinformarea și inducere în eroare, promițându-le că se va achita cu produsele petroliere în termen de 20 zile prin livrarea cerealelor. Deci, acțiunile inculpatei corect au fost calificate drept escrocherie, dat fiind faptul că, inculpata încă la momentul intrării în stăpânire asupra motorinei, urmărea scopul de a o însuși și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat de a se achita în termen de 20 zile. Astfel, inculpata acționând cu intenție determinată întru însușirea averii proprietarului și trecerea în sfera personală patrimonială foloase în proporții deosebit de mari, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora.

Colegiul a respins alegațiile părții apărării precum că între Codreanu Natalia și SRL „Vero-Nadina” sunt relații civile, deoarece în cazul examinat nu se constată raporturi de natură juridică civilă, de vreme ce împrejurările stabilite coroborate la acțiunile inculpatei conduc la concluzia certă, că ultima încă la momentul primirii produselor petroliere avea drept scop însușirea acestora fără îndeplinirea angajamentului asumat privind achitarea prețului acestora.

Instanța a reținut că limita între un raport civil, care are la bază un contract de vânzare-cumpărare și un raport penal, care are la bază componența de escrocherie, este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin rea-credință din partea inculpatei, adică prin înșelăciune față de partea vătămată.

Colegiul a reținut că în acțiunile inculpatei se conține latura obiectivă a escrocheriei, exprimată prin înșelăciune, deoarece prin probele administrate s-a constatat indubitabil că, Codreanu Natalia a obținut cu rea-credință cantitatea de motorină transmisă voit de către partea vătămată, prin încredere, precum și

înșelăciunea manifestată prin obligarea de a achita prețul motorinei în termen de 20 zile.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția de a-și onora angajamentul asumat, care este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care și-a asumat angajamentul la momentul încheierii tranzacției, lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului.

În aceeași ordine de idei, Colegiul a stipulat că rulajele din conturile bancare ale SRL „Bicoli-Agro” demonstra situația financiară neprielnică și lipsa de venituri care ar fi în stare să restituie datoria. Faptul că, inculpata, după primirea produselor petroliere a achitat parțial părții vătămate costul acestora, nu a fost reținut ca în acțiunile inculpatei persistau relații civile, or restituirea acestei sume a fost efectuată în spiritul creării unei iluzii din partea părții vătămate precum că inculpata este în stare să-i restituie datoria, adică să-și execute obligațiile contractuale și de a tăinui, în așa mod, intenția sa reală de a dobândi ilegal bunurile părții vătămate.

De asemenea, nu a fost reținut nici motivul invocat de avocații apelanți în sensul achitării inculpatei precum că litigiul din cauza dată poartă un caracter civil și urmează a fi soluționat în conformitate cu legislația civilă, invocând drept temei existența hotărârii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 06 mai 2014 privind încasarea de la SRL „Bicoli Agro” în beneficiul SRL „Vero Nadina” a datoriei în sumă de 483 000 lei, a penalității de 100 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 17 490 lei, or recunoașterea de către inculpată a acestei datorii și necontestarea hotărârii judecătorești menționate, nu exclude prezența în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

Colegiul a considerat că argumentele menționate în apelurile avocaților declarate în numele și interesele inculpatei, nu pot fi reținute ca temei justificativ de casare a sentinței contestate, deoarece împrejurările în care inculpata a săvârșit infracțiunea, au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității.

Cu referire la pedeapsa penală stabilită inculpatei, Colegiul a menționat că instanța de fond la aprecierea modului și măsurii acesteia a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, de personalitatea inculpatei, de circumstanțele care atenuează sau agravează pedeapsa, considerând că corectarea și reeducarea inculpatei v-a fi posibilă doar prin menținerea pedepsei sub formă de privațiune de libertate numită acesteia, cu privarea de dreptul de a exercita activități comerciale, or

aplicarea unei alte pedepse nu este rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către aceasta.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatei, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului indică aceleași motive relatate în recursul declarat anterior de către avocatul Victor Onoico în numele inculpatei, care au fost pe larg expuse în **pct. 5** al deciziei, textul recursurilor fiind identic.

8.1. Asupra recursului declarat depune referință procurorul care studiind materialele cauzei, consideră că lipsesc temeiuri de casare a hotărârii contestate și solicită dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat și în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatei se conchide că recurentul invocă ca temei de drept pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care prevede că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, recurentul considerând că instanța de apel nu și-a argumentat corespunzător soluția sa privitor la condamnarea inculpatei în baza art. 190 alin.(5) Cod penal. De asemenea, în partea dispozitivă a recursului avocatul indică și pct. 10) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, însă în textul recursului, nu se

regăsește și o motivare sub acest aspect. Astfel, Colegiul consideră că temeiul pentru recurs menționat, a fost invocat de către avocat formal.

Colegiul reiterează că, reieșind din jurisprudența constantă a Curții Europene motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de fond și cea de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, au expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

În continuare, în probarea alegațiilor invocate, recurentul a mai menționat că probele cauzei nu au fost apreciate de instanțe la justa valoare, ceea ce, în consecință, a dus la condamnarea incorectă a inculpatei.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor declarate de avocați în numele inculpatei, ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate.

La fel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelurile, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința atacată este legală și întemeiată, iar la adoptarea acesteia instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate și corect a ajuns la concluzia expusă în **pct. 7** al prezentei decizii, decizia instanței de apel fiind una ce corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, legală și întemeiată.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs invocate de recurent privitor la chestiunea de apreciere a probelor, instanța de recurs amintește, că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel. Prin urmare, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea condamnării inculpatei privind învinuirea imputată acesteia prin rechizitoriu.

Față de cele ce preced, instanța de recurs reiterează că instanța de apel corect a dispus respingerea apelurilor declarate de avocați în interesele inculpatei, apreciind argumentele expuse drept nefondate, din motiv că probele administrate cert dovedesc

faptul că inculpata, a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(5) Cod penal iar instanțele inferioare au făcut o analiză completă și obiectivă a tuturor probelor administrate la toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția Nataliei Codreanu de comiterea infracțiunii imputate.

Cât privește alegația recurentului pe marginea pretensei examinării de către instanța de apel a cauzei în lipsa inculpatei, Colegiul constată că instanța de apel a întreprins toate măsurile în vederea asigurării prezenței Nataliei Codreanu în ședința de judecată prin citarea legală și dispunerea aducerii forțate. Mai mult, la materialele cauzei este prezentă informația parvenită de la IP Ciocana, potrivit căreia în privința cet. Codreanu Natalia, a fost intentat dosarul de căutare nr. 2015030168, desfășurându-se măsuri în vederea stabilirii locului aflării și reținerii acesteia (f.d. 93, vol.II). Reieșind din cele constatate, Colegiul consideră că instanța de apel corect a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatei, or potrivit art. 321 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță.*

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință, deci, nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate.

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatei este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Tatiana Lozovscaia în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în cauza penală în privința lui *Codreanu Natalia*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 11 octombrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun